

טורי כהן שמשון (שימשי)

2167849

בן ראשל ודוד

נולד ב- ח' שבט תשי"ד 29.1.1954

התגייס לצה"ל באוגוסט 1972

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- כ"ב ניסן תשל"ד 14.4.1974

בעת מילוי תפקידו.

כהן, שמשון

שמשון (שימש), בן ראשל ודח, נולד ביום ח' בשבט חשי"ד (29.1.1954) בבני ברק. הוא למד בבית-הספר היסודי "אגודת ישראל" והמשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון בכפר-חב"ד. שמשון היה הרביעי בין ששת אחיו ואחיותיו והיה אח חביב להם ובן מסור להוריו, וכן היה תלמיד מצטיין. בהיותו בכיתה ו' החל ללמוד נגינה, וכנגן בחצוצרה השתתף באירועים מוסיקליים שונים עם תזמורת בית-הספר ואהב גם לשעשע את חבריו בנגינתו. בכפר חב"ד למד "שימש" במגמה של נגרות וסיים את לימודיו בציונים טובים מאוד. מאז ומתמיד היה חביב על הכל בזכות מידותיו הטובות ויחסו החם לזולת. הוא ידע ללמד ממוריו וממחנכיו וזכה לשבח ולתהילה בפי כל.

שמשון גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1972. כנגן הצוצרה היה ברוד שיבקשו להציבו לתזמורת צה"ל, אולם הוא העדיף להתנדב לשרת בחטיבת "גולני". לאחר שהשלים את קורס האימונים הבסיסי הוצב ליחידה של החטיבה. ביחידתו היה אהוב מאוד על חבריו בזכות מעשיו הטובים ובזכות טוב לבו. כאשר בקשו חבר מחבריו לעמוד בשמירה שעה נוספת, היה עושה זאת ברצון ובמאור פנים. נאמן לדתו, היה

מתפלל בכל בוקר, ואם נשאר בשבת במחנה, היה טורח לכנס כמה חיילים למניין, כדי שהתפילה תהיה מושלמת. בתקופת שירותו בצה"ל עמד לשאת לאישה את חברתו ברכה וחתונתם תוכננה ואף נקבע לה תאריך. במלחמת יום הכיפורים השתתף שימש בקרבות המרים לכיבוש החרמון. ביום כ"ב בניסן תשל"ד (14.4.1974) נפל בעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בקרית-שאול. השאיר אתריו הורים, ארבעה אחים ושתי אחיות.

במכתבו למשפחה האבלה כתב מפקדו: "בנכם נפל בעת מילוי תפקידו. שמשון שירת את הגדוד למעלה משנה וחצי ולחם בשורותיו במלחמת יום הכיפורים, מלחמה קשה וארוכה, שבעצם טרם נסתיימה והיא נמשכת יום יום. שמשון היה חייל טוב וממושמע, אחראי ומסור, ומילא את כל שהוטל עליו בצורה טובה. אין מלים בפי לנחם משפחה ששכלה את בנה, אולם קבלו את רגשי הערכתנו והשתתפותנו בצערכם. בשם "גדוד הבוקעים הראשון" – מפקד היחידה".

המשפחה תרמה ספר תורה להנצחת זכרו.

חטיבת גולני בשיגרה ובאימון

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה"; עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים זאלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-החקרב, לחיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאחבה את תקופת שרותם חסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה: כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקר" "יורדים לאימון", ויצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את חגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר מצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שדותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות התמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאי או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור-בוקר, וה"סיור תאליס", על התצפית והמארב, על נווטה-הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את התברות והאחזה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה!

לוחמי גולני באימונים

פעילות החטיבה בתקופת שירותו

פעולות תגמול עיקריות בלבנון (1971-1973)

בשנים 1971-1973 הופך כל אזור דרום לבנון, מהעיירה חצביא ב"פתחלנד" ועד צור לחוף הים התיכון, למרכז פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) של ארגוני המחבלים. השלטון הלבנוני פעל בהסכנות ובמידה זעומה למניעת פעילות מחבלים משטח לבנון, ועל כן פעלו לוחמי חטיבת גולני, במסגרת עשרות פעולות קרב של פיקוד צפון שוב ושוב כנגד בסיסי המחבלים בדרום לבנון. בשנים 1971-1973 (תחת פיקודם של יהודה גולן ואמיר דדורי) השתתפו לוחמי גולני בפשיטות על בסיסי מחבלים באל-ח'ים (1 בפברואר 1971), בנת-ג'ביל (11

ביואר 1972), כפר-חקם (11 ביואר 1972) וכפרה (14 ביואר 1972). כמרכן נטלו חיילים של גולני חלק במבצע "קלחת 4 מזקטנת" (פשיטה על עינתה בליל ה-25.2.72), ובמבצע "גיבור-חיל" (פשיטה על אזור ה"פתחלנד" בליל 27-28 בפברואר 1972, בשיתוף כוחות שריון, הנדסה וצנחנים).

במבצע "גיבור חיל" נהרגו כ-50 מחבלים ו-80 נפצעו, וסה"כ במסגרת פעולות פיקוד צפון בשנים 1971-1973 נגרמו למחבלים בדרום לבנון כ-800 חרוגים ופצועים.

חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)

בחודשי החורף ובחודשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חיילי חטיבת גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל חמודיעין הישראלי התרעות רבות על היערכות הצבא המצרי למלחמה. שניעודה לפרוץ באמצע מאי 1973. גם הפעם העריכו ראש אמ"ן ועוזריו כי ה"סבירות למלחמה נמוכה". לעומתם העריך ראש תמוסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר חבטחון והרמטכ"ל לא קיבלו את הערכת אמ"ן, והורו להתכונן למלחמה במסגרת "כוננות כחול-לבן". חיילי המערך הסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו לכוננות ותחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחודש אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות כחול-לבן", הוחלט לקצר את משך חשירות בצח"ל ובוצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת גולני החלה בהכנות נמרצות לקראת כנס גדול בפארק הירקון בת"א. בו אמורים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב-25 שנות קיומה (1948-1973) כחטיבת סדירה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד סוכות תשל"ד (10.10.73), והסמח"ט סא"ל רובקה אליעז ניצח בחודשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

קבוצת פקודות

לוחמי גולני בדרך אל היעד

ליל 22/21 באוקטובר עד צהרי 22 באוקטובר 1973

1. 01.00 השירות משהלפת על
הרצל והתחנת ועל אורך
800 רגל קרב.

2. 01.40 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

3. 02.00 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

4. 02.30 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

5. 03.00 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

6. 03.30 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

7. 04.00 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

8. 04.30 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

9. 05.00 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

10. 05.30 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

11. 06.00 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

12. 06.30 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

13. 07.00 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

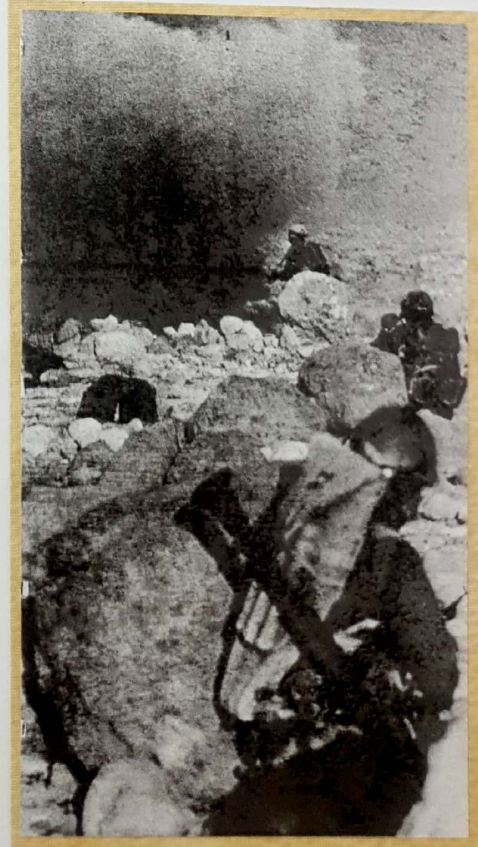
14. 07.30 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

15. 08.00 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

16. 08.30 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

17. 09.00 השירות נעה דרומה
לשירות הרצל העליון

לוחמי גולני
במלחמת יוה"כ

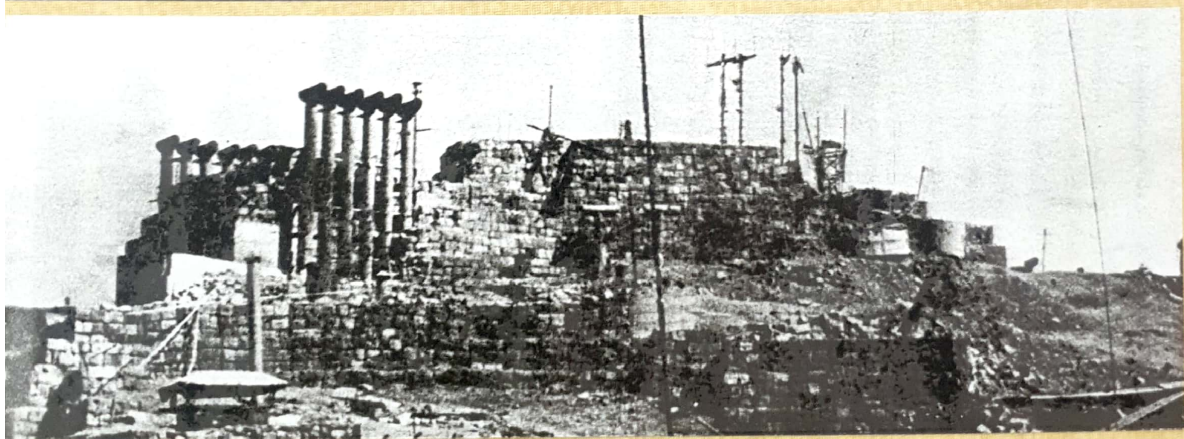
כיבוש מוצב החרמון (בוקר 22 באוקטובר 1973)

ואז, לקראת שחר ה-22 באוקטובר 1973, גילו כנראה לוחמי חטיבת גולני, נושאי תג העץ, מידה נוספת של כוח סבל, עקשנות ועיקשות, התמדה ודיבקות במטרה, ומתוך הכרת חשיבות המשימה ורצון אדיר המונע על-ידי גאוות יחידה מיוחדת במינה הצליחו לשבור לבסוף את ההתנגדות הסורית ב"דרך אל היעד". פלוגת תגבורת מכוח החסימה, מגדוד "אריות הגולן" שנשלחה לסייע בפינוי הפצועים וההרוגים של גדד "הבוקעים הראשון", בסיוע הפגזה ארטילרית צמודה ובכדה – תצליחה יחד עם לוחמי פלוגה א' של הגדוד להשתלט על אזור "גבעה 17" במרחק של 600 מ' מן המוצב עצמו.

בשעה 6.00 החלו חיילים וקצינים סורים לנטוש את עמדותיהם ולנוס צפונה וחלקם נהרגו וחלקם נשבו אח"כ ע"י כוח דרפלוגתי של הצנחנים, שהתקדמו מכיוון צפון אל עבר מוצב החרמון).

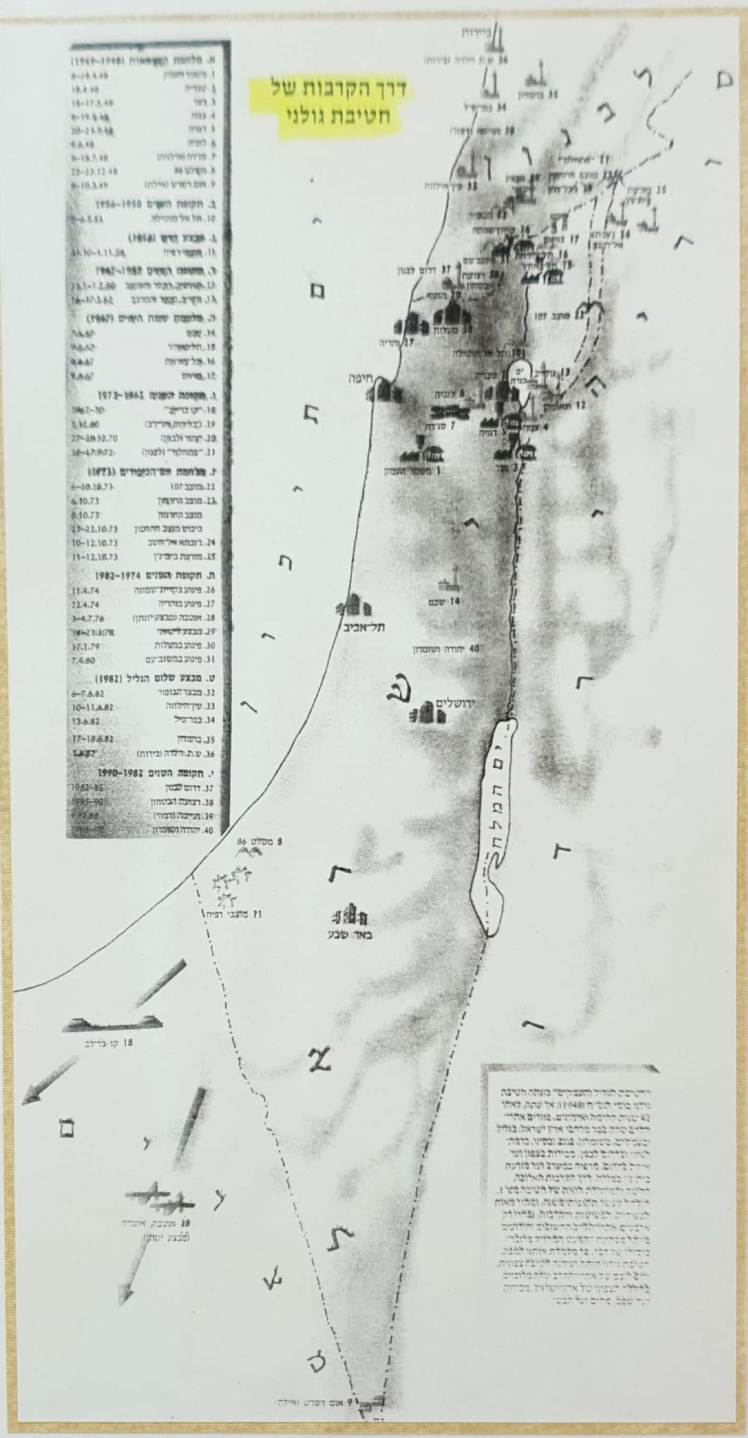
בשעה 9.00 כותר מוצב החרמון ע"י חיילי גולני. חבלני פלוגת ההנדסה בדקו היטב את כל הכניסות מחשד למיקוש, וב-10.30 טוהר המוצב סופית. בשעה 11.00 הוגפו סוף סוף דגל החטיבה ודגל המדינה במרומי המוצב הישראלי, ומפקד הכוח דוד כץ (קצ'לה) דיווח מבלי להקפיד על כללי הדיבור בקשר: "תחנות כל העולם הקשיבו, החרמון בידינו!".

מוצב החרמון

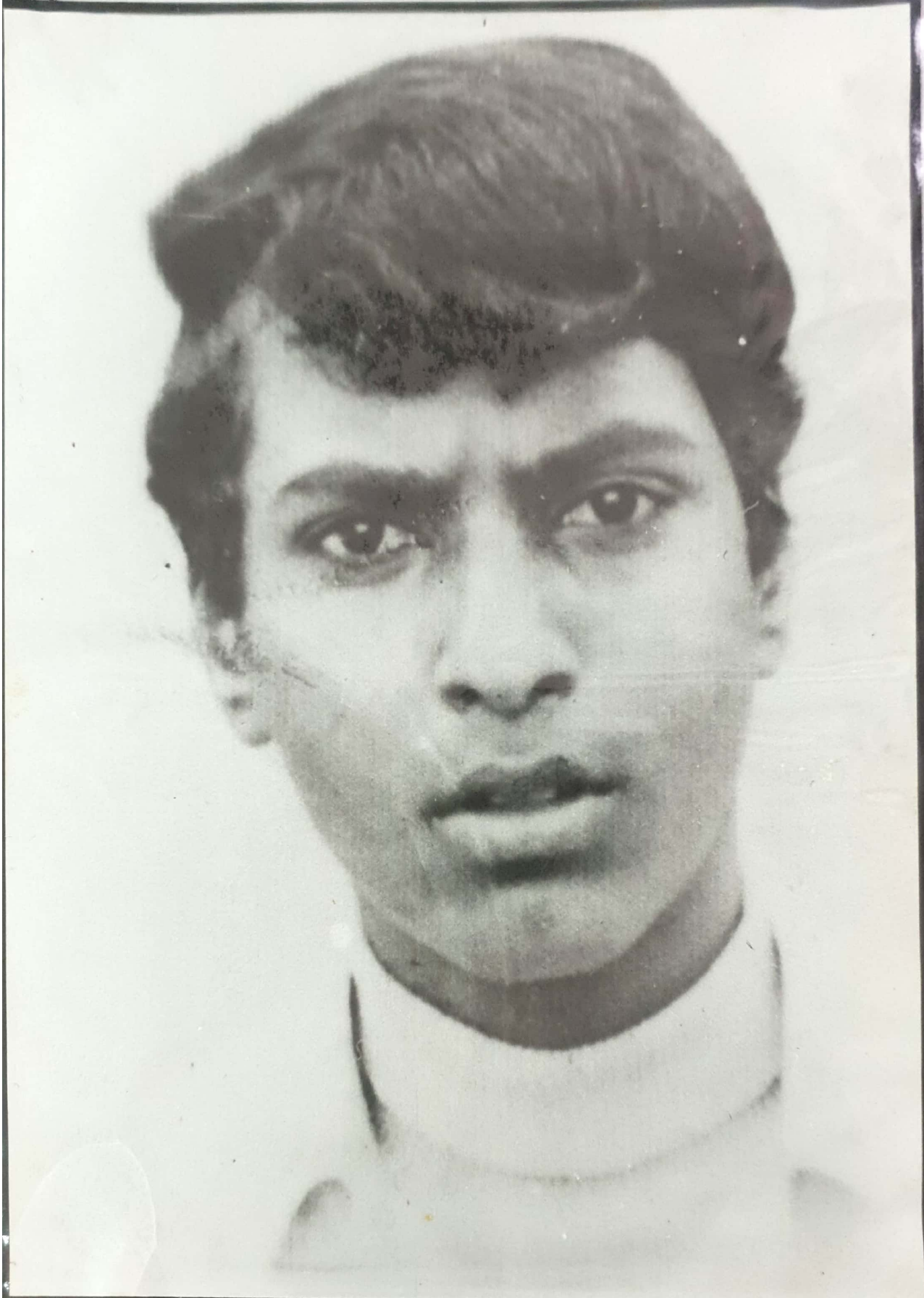

דרך הקרבות של חטיבת גולני

א. פלוגות החטיבה (1948-1949)	1. חטיבת גולני
א-18.4.48	2. חטיבת גולני
א-18.4.48	3. חטיבת גולני
א-18.4.48	4. חטיבת גולני
א-18.4.48	5. חטיבת גולני
א-18.4.48	6. חטיבת גולני
א-18.4.48	7. חטיבת גולני
א-18.4.48	8. חטיבת גולני
א-18.4.48	9. חטיבת גולני
א-18.4.48	10. חטיבת גולני
א-18.4.48	11. חטיבת גולני
א-18.4.48	12. חטיבת גולני
א-18.4.48	13. חטיבת גולני
א-18.4.48	14. חטיבת גולני
א-18.4.48	15. חטיבת גולני
א-18.4.48	16. חטיבת גולני
א-18.4.48	17. חטיבת גולני
א-18.4.48	18. חטיבת גולני
א-18.4.48	19. חטיבת גולני
א-18.4.48	20. חטיבת גולני
א-18.4.48	21. חטיבת גולני
א-18.4.48	22. חטיבת גולני
א-18.4.48	23. חטיבת גולני
א-18.4.48	24. חטיבת גולני
א-18.4.48	25. חטיבת גולני
א-18.4.48	26. חטיבת גולני
א-18.4.48	27. חטיבת גולני
א-18.4.48	28. חטיבת גולני
א-18.4.48	29. חטיבת גולני
א-18.4.48	30. חטיבת גולני
א-18.4.48	31. חטיבת גולני
א-18.4.48	32. חטיבת גולני
א-18.4.48	33. חטיבת גולני
א-18.4.48	34. חטיבת גולני
א-18.4.48	35. חטיבת גולני
א-18.4.48	36. חטיבת גולני
א-18.4.48	37. חטיבת גולני
א-18.4.48	38. חטיבת גולני
א-18.4.48	39. חטיבת גולני
א-18.4.48	40. חטיבת גולני

החטיבה התחילה את המבצע ב-14 במרץ 1948. המבצע נמשך עד 18 במרץ 1948. במהלך המבצע, החטיבה נלחמה ב-18 קרבות. במהלך המבצע, החטיבה נהרגו 18 חיילים. במהלך המבצע, החטיבה נפצעו 18 חיילים. במהלך המבצע, החטיבה נשבו 18 חיילים. במהלך המבצע, החטיבה נהרגו 18 חיילים. במהלך המבצע, החטיבה נפצעו 18 חיילים. במהלך המבצע, החטיבה נשבו 18 חיילים.

קווים לדמותו

כהן שמשון

שמשון כהן נולד בשנת תש"ד 29.1.54 בכני ברק. למד בבית"ס היסודי "אגודת ישראל", והמשיך בבית"ס התיכון בכפר יב"ר שט 4 שנים במגמת נגרות בציונים גבוהים.

בהיותו כבתח"י החל ללמוד נגינה בחצוצרה. הוא השתתף בכל ה- מסיבות והאירועים בבתי הספר בהם למד כחבר הלהקה המוזיקלית.

בתאריך 14.8.72 התגייס לצה"ל והחליט כי עליו להתגייס ל"גולני" ולוותר על החצעה להתקבל לתזמורת צה"ל.

בגולני עבר את האמונים הקשים ברצון ובאהבה ללא טרגדיה. עזר לחבריו ברגעיהם הקשים והסתחייג מכל מריבה.

עד ליום נפילתו היה זכור בעיני כל מכיריו, שכני וחבריו כנער כיישן שקט ואוהב הבריות.

כן 20 היה במותו.

עברו מספר חודשים מאז עזב את הבית ללא שוב. זכרו וחיוכו הביישני לא ימוש מליבי המרוטש עד עולם, יפה תואר וגבא קומה היה. כשהכיפה הסרונה בולטת בשעריו.

זיו ופרח היה ובעודו מתכוונן לקראת חופה נותרה רק תמונה במסגרת שתורה ונר גשמה דולק לעד.

יד ימנית ומשענת אמיחית היה לאבא ולאמא, אשר נותרו עתה אומללים ושבורים. לא ידע הנאה בחייו פרט ללימודים ותפילה ומצוות, וכיבוד אב ואם מעל לכל.

ב"ה

המחלקה
לחנוך

עיריית
בני-ברק

בית ספר של חנוך העצמאי

אח"ל-אליעזר פרדס-כץ/בני-ברק

כסלו אש"מ
תעודה

לתלמיד/ה

כהן שלום

כתה

ד' תשס"א

שנת הלימודים

תשכ"ב

ההישגים בלמודים

המקצוע	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
תורה	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
נ"ך			
משנה			
תלמוד			
ביאורי תפילה	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
דינים			
יהדות			
קריאה	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
כתיב	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
עברית חיבור			
דקדוק			
כתב	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
חשבון והנדסה	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
מולדת			
מתיבתא הארץ	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
טבע			
דברי הימים			
אנגלית			
צרפתית			
התעמלות	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
זמרה	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
ציור	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
מלאכה			
חקלאות			
תזונה			
התנהגות	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
סדר ונקיון	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
הקשבה	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
הריביות	ט"ז אלול	ט"ז אלול	ט"ז אלול
איחורים			
חסורים			

חתימה	הערות המועצה הפדגוגית
שליש א'	המנהל המחנך ההורים
שליש ב'	המנהל המחנך ההורים
שליש ג'	המנהל המחנך ההורים

ב ל י מ :

המחלקה
לחנוך

עיריית
בני-ברק

בית ספר של חנוך העצמאי

אהלי-אלי-עוזי פרדס-כץ/בני-ברק

תעודה

כתלמיד/ה כהן, יערה

כתה 3' בנוק

שנת הלימודים תשס"ג

ההישגים בכמודים

המקצוע	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
תורה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
נ"ך	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
משנה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
תלמוד	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
מסורה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
דיונים	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
יהדות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
קריאה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
מתיב	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
עברית/חיבור	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
דקדוק	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
כתב	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
חשבון והנדסה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
מורשת	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
כתיבת הארץ	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
טבע	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
דברי הימים	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
אנגלית	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
צרפתית	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
התעמלות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
זמרה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
ציור	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
מלאכה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
הקלאות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
תזונה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
התנהגות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
סדר ונקיון	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
הקשבה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
חריצות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
אחרים	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
חסורים	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'

בולים:

הערות המועצה הפדגוגית

שליש א'

המנהל	
המחנך	
ההורים	
יום	לחדש
שליש ב'	
המנהל	
המחנך	
ההורים	
יום	לחדש
שליש ג'	
המנהל	
המחנך	
ההורים	
יום	לחדש

ב"ה

המחלקה
לחנוך

עיריית
בני-ברק

בית ספר של חנוך העצמאי

"אהל-אליעזר" פרדס-כץ/בני-ברק

תעודה

כתלמיד/ה

כ"א / תש"ל

כתה

שנת הלימודים

תש"ל

Scanned with CamScanner

עירית בני-ברק - מחלקת החנוך

בית הספר "אהלי-אליעזר" פרדס-כץ/בני-ברק

תעודה

לתלמיד/ה כהן עמנו

בחה"א שנת הלימודים תש"כא

דרגת הציונים:

טוב מאד, טוב, כמעט טוב, מספיק, מספיק בקושי, בלתי מספיק

החברה המרכזית
למכירת המזון
המזון המרכזי
המזון המרכזי

2/10/00
2/10/00
2/10/00
2/10/00

החברה המרכזית
למכירת המזון

החברה המרכזית
למכירת המזון

החברה המרכזית למכירת המזון

מזון	מזון	מזון
1	2	8
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי

החברה המרכזית למכירת המזון

מזון	מזון	מזון
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי
מזון מרכזי	מזון מרכזי	מזון מרכזי

החברה המרכזית למכירת המזון
החברה המרכזית למכירת המזון
החברה המרכזית למכירת המזון
החברה המרכזית למכירת המזון

כ"ה

המחלקה
לחנוך

עיריית
בני-ברק

בית ספר של החנוך העצמאי

אהלי-אליעזר סרדס-כץ/בני-ברק

תעודה

כפ"א שמשון

לתלמיד/ה

5

כתה

של"ס

שנת הלימודים

ההישגים בלמודים

שליש א'	שליש ב'	שליש ג'	המקצוע
ש"ס	ש"ס	ש"ס	תורה
ש"ס	ש"ס	ש"ס	נ"ך
ש"ס	ש"ס	ש"ס	משנה
ש"ס	ש"ס	ש"ס	תלמוד
ש"ס	ש"ס	ש"ס	מאמרי תפילה
ש"ס	ש"ס	ש"ס	דינים
ש"ס	ש"ס	ש"ס	יהדות
ש"ס	ש"ס	ש"ס	קריאה
ש"ס	ש"ס	ש"ס	כתוב
ש"ס	ש"ס	ש"ס	עברית חיבור
ש"ס	ש"ס	ש"ס	דקדוק
ש"ס	ש"ס	ש"ס	כתב
ש"ס	ש"ס	ש"ס	חשבון והנדסה
ש"ס	ש"ס	ש"ס	מולדת -
ש"ס	ש"ס	ש"ס	כתובת הארץ
ש"ס	ש"ס	ש"ס	מבט
ש"ס	ש"ס	ש"ס	דברי הימים
ש"ס	ש"ס	ש"ס	אנגלית
ש"ס	ש"ס	ש"ס	התעמלות
ש"ס	ש"ס	ש"ס	זמרה
ש"ס	ש"ס	ש"ס	ציור
ש"ס	ש"ס	ש"ס	מלאכה
ש"ס	ש"ס	ש"ס	חקלאות
ש"ס	ש"ס	ש"ס	תזונה
ש"ס	ש"ס	ש"ס	התנהגות
ש"ס	ש"ס	ש"ס	סדר ונקיון
ש"ס	ש"ס	ש"ס	הקשבה
ש"ס	ש"ס	ש"ס	חריצות
ש"ס	ש"ס	ש"ס	אחורים
ש"ס	ש"ס	ש"ס	חסורים

[illegible]

בוללים:

תש"ל כ"ו

כ"ח

המחלקה
לחנוך

עיריית
בני-ברק

בית ספר של החנוך העצמאי

אהלי-אליעזר - מרדכי-כץ/בני-ברק

תעודה

כהן - שמשון

לתלמיד/ה

1

כתה

תשכ"ו

שנת הלימודים

בוללים:

תורה	תמצות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
תורה	תורה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
נ"ך	נ"ך	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
משנה	משנה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
תלמוד	תלמוד	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
ביאור תפילה	ביאור תפילה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
דינים	דינים	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
יחידה	יחידה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
קריאה	קריאה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
כתב	כתב	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
עברית - חזק	עברית - חזק	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
רמז	רמז	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
חשבון והנדסה	חשבון והנדסה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
מולדת	מולדת	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
כתובת הארץ	כתובת הארץ	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
שבע	שבע	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
דברי הימים	דברי הימים	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
אגלות	אגלות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
צדפות	צדפות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
התעמלות	התעמלות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
זמרה	זמרה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
ציור	ציור	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
מלאכה	מלאכה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
חקלאות	חקלאות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
תנועה	תנועה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
התנהגות	התנהגות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
סדר וקצוץ	סדר וקצוץ	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
תקשבה	תקשבה	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
חריצות	חריצות	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
אחרים	אחרים	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'
חפצים	חפצים	שליש א'	שליש ב'	שליש ג'

כ"ח

המחלקה
לחנוך

עיריית
בני-ברק

בית ספר של חנוך העצמאי

מנהל-אליעזר פרדס-כץ/מנהל-בית

תעודה

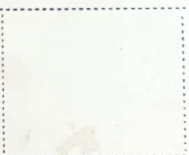
לתלמיד-ה- כפ"ן שמואל

כתה ב' בנים

שנת הלימודים תשס"ב

הערוך העולה הפדגוגי

בוללים:

Scanned with CamScanner

בתי ספר לעלאכה
כפר חב"ד

קרון להנצחת זכרם של
יעקב פריד ז"ל, דוד ברזובסקי ז"ל
ואבא האי ז"ל

מיסודה של הפירמה "שלף" שותפות עוגבלת לשווק לוחות ספנית

וזאת לתעודה

כי התלמיד
זכה במילגה בסך 100 ל"י
בעד הצטיינותו בלימודים
בשנת תש"כ

המילגה הוענקה בהתאם
להמלצת מועצת המורים

ולראיה באנו על החתום
הנהלת הקרון

שלף

המורה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

מטנדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

אימטערן פארקוויי

ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ג' תמוז, ה'תשל"ב
ברוקלין, נ.י.

חלמידי בחי ספר למלאכה
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

בעמדנו בימים אלה וכנהוג לקשר מאורעות השבוע עם פרשת השבוע, ובמיוחד, בנידן דידן, עם פרשת חג הגאולה די"ב-י"ג תמוז המהחיל בשבוע זה בסיום וחזרת השבוע,

יש להתבונן - וכהוראת הכתוב: עמי זכר נא מה יעץ גו' ומה ענה גו' - בהקדמתו של אותו נושא משלו שאמר אשר לא יוכל לדברתמאומה כי אם הדבר אשר ישים אלקים בפיו, והיא: כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, וכפירוש רש"י: אני מסתכל בראשיתם ובתחלת שריתם ואני רואה אותם מיוסדים וחזקים כצורים וכגבעות הללו - על ידי אבות ואמהות.

והביאור בזה, כי גלוי וידוע לכל באי עולם, אמילו אומות העולם, כי הקיום, הכח והעוז של עם בני ישראל יסודם ושרשם באבות ואמהות של אומה זו וירושה מהם לכל אחד ואחת מבני ובנות ישראל וכמו סבע בנפשותינו, בכל הזמנים ובכל המקומות, וזהו שעושה אותנו לחסיבה אחת בעולם - הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב.

ומכאן המסקנה המידית - מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל, שהמכוון בזה הוא זרע קודש, בני בנות ישראל, רצה לומר אשר בני ובנות ישראל הם זרע יעקב וישראל ומתנהגים כיאות לבני אברהם יצחק ויעקב ובנות שרה רבקה רחל ולאח - וזה מבטיח שכל עם בני ישראל יהיו מיוסדים וחזקים כצורים וכגבעות הללו, כפסוקו, וכמשמעו - שהאבות והאמהות נמשלו לצורים ולגבעות.

סגולות אלו ישנן ומתגלות סוף סוף, בכאו"א מבני עמנו עם בני ישראל, כקסון כגדול. אבל מובן שהן מתבטאות בכל חוקף בנשיא בישראל, ועד נשיא דורנו בעל השמחה והגאולה, שלא התחשב עם שונאי דת ישראל שבקשו לעקור תורה ומצות וכו' והוא נלחם בהם ללא חת ובחרף נפש ממש, עד שהביא נצחון וגאולה לא רק לעצמו כי אם גם גאולה "כל מחבבי תורתנו הק", שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה",

וכפירוש רש"י בפרשת השבוע: נשיא הדור הוא ככל הדור כי הנשיא הוא הכל. זאת אומרת: שהמסירת נפש והפעולות של נשיא הדור מוסיפים כח ועוז בכל אחד ואחת מבני הדור ללכת בדרך ישרה אשר הורנו ולהמשיך בפעולותיו בהחזקת התורה והיהדות והפצתן בכל מקום ובכל זמן ועידן,

על אחת כמה וכמה בתלמידי וחניכי הישיבות ומוסדות חינוך אשר מתנהלים ברוחו או גם ייסדם.

ויהי רצון שכל תלמידי וחניכי ישיבות ומוסדות חינוך אלה בכל מקום - שליטא, ילכו מחיל אל חיל, ויעשו ויפעלו בלימוד התורה בהתמדה וקיום מצותי' בהידור ובשמחה ובטוב לבב.

ועד שבצדק יאמר כאו"א מהם: כמופת הייתי לרבים ואחא מחסי עוז.

בברכת הצלחה חבה ולבשורות טובות
בכל האמור

ע"י ישיבות חב"ד ליובאוויטש

הרב ח.צ. ווערמאן

הרב א. אשכנזי

הרב ש. קטן

הרב א. בינגמן

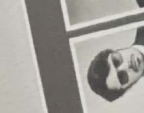
הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

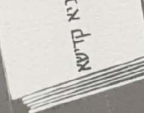
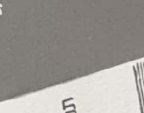
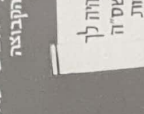
הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

תפסל"ב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

מחזור ט"ו נגרות

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

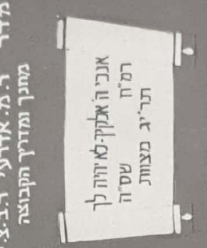
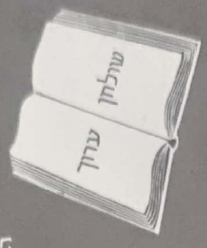
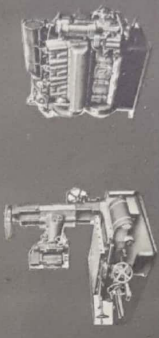
הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

מחזור ב' מכוונות

תפסל"ח

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

מחזור י' דפוס

בית-ספר למלאכה

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

הרב ש. יעקב

מכתב ששלח להודיע לנאמני איתחם כחצי שנה
לפני שהוציאה לפועל הקצרה הארה

יום שני, 8.4.74

להורי היקרים צרור שלומות ממרחקים!

אפתח את מכתבי כרגיל בשלומכם. אני תקווה שאתם כקו חבריאות. שלומי מצויין ודבר אחר
שחסר לי הוא - לראותכם.

אני מאד מצטער שלא יכולתי לעשות איתכם את המסע, אך מה לעשות, צריכים להשלים עם
העובדה. בכל אופן, גם אצלנו המסע היה טוב והעברנו את החג יפה.

רציתי מאד שהשלחו לי חבילה, כי פשוט במקום שאני נמצא אין שקם ויש קצת מחסור בסיגריות.
מת אגיד לכם, הזמן רץ והעבודה מרובה. אסיום כאן את מכתבי הקצר ואני מבקש מכם שלא
חראנו.

ד"ש חם לכולם,

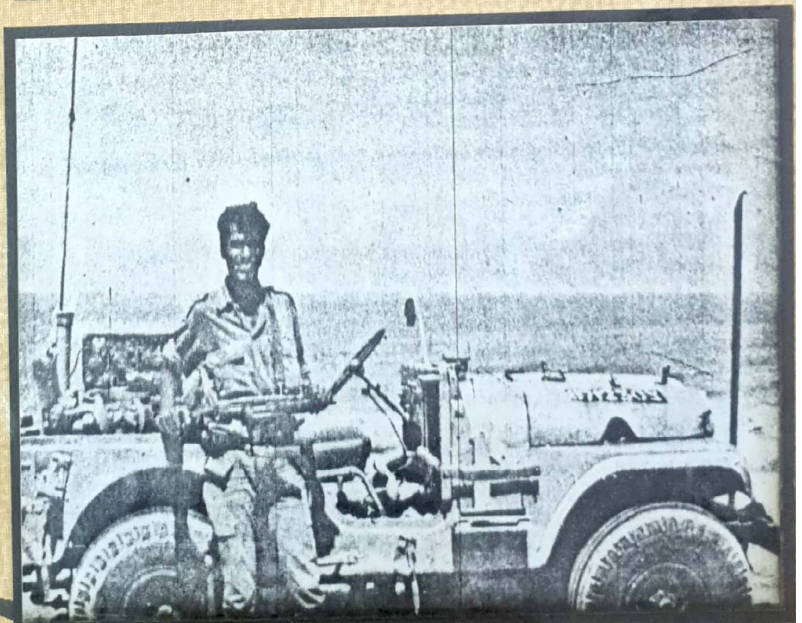
שמשון המצפה לראותכם.

שמשון
בילדותו

שמשון בתקופת הצבא

הספדים

לזכרון של אחי

אשר נפל בעת מילוי תפקידו והוא רק בן 20 אביבים.

נערם זכה לראות את בני שזה שחח גולד - חיוכך המצוי בפניך מאז ולדוחרך, שלא נשכחך לעולם.

איך השארת תורים אומללים ושבורים? ואחים מדוכאים, עזבת אותנו ולא חשב יותר, כמה תיכינו רצימינו לתפישתך והכל... נעצר ביום ראשון 14.4.74.

חניך מצטיין היית בכיתת הספר עממי ופנימית "כפר חבד" ובפרט עוזר לחבריך.

איך לא נשמע יותר את גניחך בתצורה ואת זמירות חשבת אשר ישבנו יחדיו אבל עתה... אין שירים, אין גנינה, יש רק מצבת נגר גשמת דולק.

אחי

בלב שבור מלא יגון ואנחה החלטתי לכתוב על אבירתו, שלא ימוש זכרה מנגד עיני.

היית זה ביום שני, יום שנראה לי ארוך וכאילו לא נגמר. יום שנורעה לי הכשורה המרה. הזעזוע עמוק. חדשים מספר הייתי שרויה בהלם וכאילו לא מאמינה שהוא הלך, הלך ולא ישוב אלי עם חיוך שובה לבבות.

היית זה חברי הראשון, שאיתו עמדתי להקים בית בישראל. עוד חדשים מספר והיינו מתחת לחומה אך תגורל המר חשב אחרת...

האם אזכה לראותו שוב? האם ישוב אלי כבימים עברו עם החיוך הנסוך על פניו? האם כאמת כל זה קרה במציאות?

ברכה

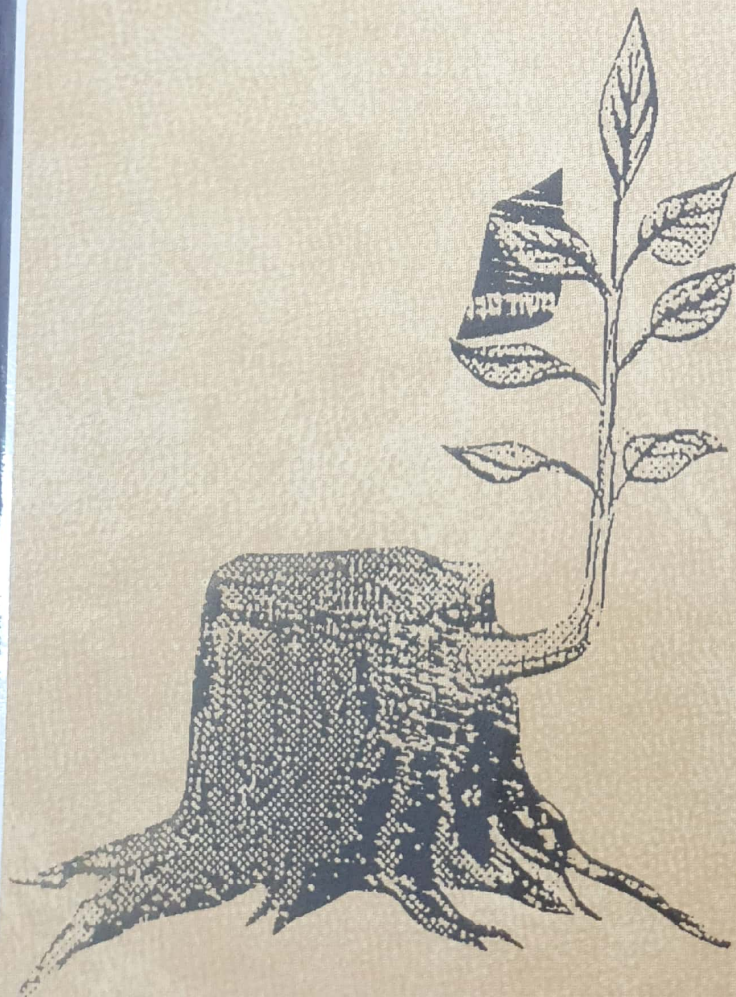

במלואת שדוש שנים
לנפידת בננו ואחינו היקר

שלשון כהן ז"ל

נעדה לקברו ומתייחד עם זכרו
ביום ראשון, כ"ב בניסן, תשל"ז (10.4.77),
בשעה 4 אחרי-הצהרים,
בבית-העלמין הצבאי בקרית-שאול.
המשפחה

רב"ט כהן עמוס

3456758

בן יהודית ומיכאל

נולד ב- כ"ח תמוז תשכ"ב 30.7.1962

התגייס לצה"ל ב- 2.11.1980

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- ט"ו אב תשמ"ב 4.8.1982

במבצע שלום הגליל - בלבנון.

כהן, עמוס

בן הזקונים של יהודית ומיכאל הכהן, שעלו לארץ בשנות החמישים מאירן והשתקעו בפרדס חנה. עמוס נולד ביום כ"ח בתמוז תשכ"ב (30.7.1962) בפרדס חנה. הוא סיים את בית-הספר היסודי "ישורון", המשיך ולמד שנתיים בבית-ספר חקלאי - שניהם בפרדס חנה - וסיים את חוק לימודיו בבית-הספר המקצועי "אורט-שומרון" בבנימינה במגמת מכניקה עדינה. עמוס היה אהוב על ילדי פרדס חנה, שהיו מצטופפים סביבו ומבקשים ממנו שיספר להם סיפורים, ועל הנוער המקומי שפעל במסגרת מועדון נוער "רעים" בתוך מקלט עזוב.

עמוס אהב ספורט: כדורגל ושחייה, ועסק בפיתוח כושרו הגופני, אך אהבתו הגדולה הייתה המשק החקלאי וכל הקשור בו. הוא גידל בחצר ביתו יוני דואר ויוני נוי, תרנגולות בדואיות ותרנגולי קרב, כבשים וארנבות. עמוס ראה את עתידו בטיפוח כרמי הגפנים שרכשה משפחתו בעמל רב בסביבת גבעת עדה. עמוס גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1980, והתנדב לשרת בחטיבת היל-הרגלים "גולני". הוא היה חייל טוב ומסור, ואף נבחר בתום אימוני החורף של החטיבה כחייל פלוגתי מצטיין. עמוס התבלט בין חבריו בכוח מנהיגותו החיובית, והיה בזה לעוזר למפקדיו. בחוש ההומור שלו הוא ידע לפרוק מתחים ולהשכיח מרידויות ותקלות. עמוס תמיד היה עסוק וטרוד ומפקדיו כמעט שלא ראוהו נח. הצטיינותו הייתה לשם דבר בגדוד ובפלוגה. הוא שירת כמקלען, ואף עבר קורס צלפים. חבריו לנשק, שאהבוהו והעריכוהו במיוחד, אמרו עליו: "כל אשר עשה - עשה טוב". ביום ט"ו במנחם-אב תשמ"ב (4.8.1982), נפל עמוס בקרב בלבנון במלחמת שלום הגליל, והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בפרדס חנה. לאחר נופלו, הוא הועלה לדרגת רב-טוראי. עמוס השאיר הורים, שני אחים ואחות. במכתב התנחומים של מפקדו, נכתב: "בלכתו של עמוס מאיתנו נשאר הגדוד מיותר מאחד מבחירי לוחמיו... חיוכו הטוב, חריצותו ויושרו היו כדבר מובן מאליה בכל אשר פנה. היה כל-כך אהוד על חבריו ועל מפקדיו שגם מלים לא יכולות לבטא זאת... מעולם לא התאונן על קשיים ובעיות, ונכון היה לבצע כל משימה שהוטלה עליו בצורה הטובה ביותר".

הפריצה ללבנון במבצע שלום הגליל

מבצע של"ג -
כוחות צה"ל מתקבלים בזרועות פתוחות

סיפורו של גדוד "ברק"

גדוד "ברק" עשה את השלבים הראשונים של הלחימה במחיצת העוצבה שפעלה בגזרת נבטייה וחצבייה. כוחות הגדוד יצאו ממטולה לכיוון טייבה ועדייסה שבמובלעת הנוצרית. המשימה היתה להגיע לגשר חבוש שעל הזהרני, לבדוק אותו למעבר ולתפוס שליטה עליו. את קורות הגדוד באותם ימים מתאר בועז, קצין המודיעין.

"מאחד הבתים ירו עלינו באש נק"ל. שמעון, שישב בנגמ"ש של הנדסה, נפגע פגיעה ישירה ונהרג במקום.

המשכנו קדימה תוך כדי יריות לכל עבר. את העבודה לטהר את הכפר השארנו לבאים אחרינו. ביציאה היתה משאית נ"מ של המחבלים והטנק המוביל זיהה אותה וחיסל אותה בפגז אחד. מכאן התפצל הכוח, חלק יצאו לתפוס שטח שולט מדרום לזהרני ולתת חיפוי. החלק השני חצה את הגשר והחל לעלות מעברו השני לכיוון תומין-אל-פוקא. על הרכס הגבוה נתקלנו בחוליות אר.פי.גי. חיסלנו חוליה אחת, אבל האחרות הצליחו לברוח. התפרסנו על הרכס ואז כבר היה יום שני בבוקר. לא הספקנו לנוח וכבר חטפנו ארטילריה וחוליות ה'אר.פי.גי' חזרו לירות עלינו. מכל הרעש הזה נפגע קל חייל אחד ואדוארד החובש קיבל כדור בקסדה. אבל חוץ מכאב ראש שפוצץ בעזרת אקאמול – הוא יצא נקי מזה.

המשכנו משם לכפר ג'בע ועלינו ברכס לכיוון זחלתא. בדרך נתקלנו במארב נ"ט של הסורים, אך האמת היא שהם נתקלו בנו באותה מידה שאנחנו נתקלנו בהם. הסתבר, שהם הגיעו רק באותו הבוקר למקום והיו באמצע התארגנות למארב. כשעלה באזניהם רעש השיירה, הקצינים שלהם ברחו.

בהיתקלות עם כוח הסריקה שלנו נהרג חייל סורי אחד. תשעת הנותרים נישבו. בזחלתא נחנו במשך מה שנותר מיום שני ובלילה ירדנו מעט לאחור וחצינו את השטח לכיוון צידון.

אור ליום שלישי התמקמנו ברחובות הסמוכים לכביש הראשי והבטחנו את המעבר בו. ירינו מעט על מחבלים שהסתתרו בבתים, תוך הקפדה יתירה על הפקודות שלא לפגוע באזרחים. בערב המשכנו הלאה לאורך כביש החוף ונכנסנו לחניון לפני דאמור.

כל יום רביעי היינו בהמתנה וסוף סוף זכינו בכמה שעות שינה רצופות, בפעם הראשונה מאז יום ראשון. הכוח השני עסק בינתיים בבדיקת רכבים אזרחיים ביציאה המזרחית מצידון. בין הנהגים שבדקנו עצרנו אחד שסיפר על מפקדת מחבלים שנמצאה כמאה מטר מהמקום בו הוצב המחסום. התארגן כוח סריקה שניגש לשם ומצא מפקדה מפוארת עם וילונות וציוד מטרף, ונראה היה שעזבו אותו בבהלה רצינית.

ביום החמישי למלחמה השתתפו כוחות הגדוד בכיבוש הכפר דוחא ומבואותיו (סיפור הקרב – בעמ' 24). המשימה הבאה היתה השתלטות על מספר נקודות חולשות בשדה התעופה הבינלאומי של ביירות.

משה, קשר:

"כ-100 מטר דרומית למסלול נעצרנו. במרחק של כ-500 מטר מאיתנו, ליד המיזבלה, היו כמה חוליות של מחבלים שניסו לבצע פעולות הסחה סטייל התאבדות, כדי לאפשר לכוח שלהם לתקוף אותנו מהגבעה. בתחילה ניסו למשוך את תשומת ליבנו עם אופנוע שעבר במהירות את המסלולים, ואחרי זה באו עם כלי רכב אחרים, בכלם עם נק"ל ומקלעים כבדים. כשההסחה לא עזרה להם, הם חיכו ללילה ואז ניסו לדפוק אותנו עם חוליות 'אר.פי.גי'. מי שאומר שהמחבלים לא לחמו, איננו יודע מה הוא סח. הם התבצרו היטב ולחמו קשה. הגענו אף לרגעים קשים ביותר איתם, זו האמת."

ביירות – מראה כללי

הרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל איתן, בשיחה עם חיילי החטיבה באחד המוצבים הקידמיים, ליד נמל התעופה של ביירות:
 "ברצוני לשבח את לחימתכם. אתם ממשיכים מסורת מפוארת של חטיבת חי"ר מעולה. אין חיילי חי"ר כמוכם בעולם, והאמינו לי – את החילות בעולם המערבי אני מכיר."

אלוף פיקוד הצפון, אלוף אמיר דרורי, במסדר הפרידה של החטיבה בנמל התעופה של ביירות:
 "א-אפשר היה להשיג את יעדי מלחמת 'שלום הגליל' ללא הקורבנות של גולני. בכל פעם שהיינו זקוקים לחיילים מעולים לביצוע משימה קשה – פנינו לחטיבה, והיא לא הכזיבה. אתם בהחלט ראויים לקודמכם. הוכחתם פעם נוספת שאין כמו גולני."

מפקד החטיבה, אלוף משנה ארון, בראיון ל"במחנה":
 "אין לי מלים לתאר את חיילי גולני. הם צעירים בגיל, אך מבוגרים בנפשם. לא עשינו הכנות מיוחדות למלחמה, אבל הם קיבלו אותה בצורה בוגרת וידעו לדחוק את השכול והכאב על אובדן חברים בזמן הקרב ולהמשיך קדימה. הם ידעו להסתער תוך הדחקת הפחד. בשוך הקרבות הם התגלו במלוא אנושיותם כאשר ניצלו את מרבית זמן החופשות הקצרות לביקור חבריהם הפצועים והמשפחות השכולות. יחידה צבאית נבחרת במבחן המלחמה, ובכל המבחנים בעבר וגם במלחמה זו עמדה החטיבה בצורה טובה מאוד. 'יוצאת מן הכלל' – את זאת אני מרשה לאחרים להגיד."

כהן עמוס
1962-1982

ממכתביו

10.6.82

לאמא שלום רב,

בראשית מכתבי ששאל את שלומכם, שלומי הוא טוב ולא חסר לי מאומה מלבד לראותכם.

אבי כותב את המכתב מתוך לבנון אתם בטח שומעים בבית חדשות ודיוועים בערך מה אולי פה אבי אומר לכם זה זרועה, אבי יספר לכם עד שאבי יחזור הביתה (בעזרת ה')

אמא אבא סימי רובי רותי אל תדאגו, אבי שומר על עצמי כמו על העניים שלי. תאמיני לי יהיה בסדר, זה לא כמו שאומרים אבי יחזור, אתה מגיע למצב הזה עד שאתה עושה את זה הבטחה יוצאת.

בכל זאת אמא אבי מרגיש מצוין ואל תדאגו. בזאת אסיים ד"ש הם הם לכולם אמא לאבא לסימי לרובי לרותי להתראות. ממבי עמוס.

12.6.82

זה ביום השביעי של המלחמה אנחנו פה כל החברה במצב של דיכאון, לא שקרה משהוא, אין מצב רוח.

אמא, אבא, סימי, רובי, רותי, אבי מרגיש מצוין מבחינה בריאותית ועל תדאגו, אבי יחזור, אנחנו שומרים על עצמנו טוב, אפילו טוב מאוד. 11/6/82 הגענו לדמור, זה בפצא 5 ק"מ אחרי צידון מתקובנים לכנס עמוק יותר, אבל ה' יודע מה יהיה ומתי. ביום יום שבת השעה 0800 בבוקר, שומעים רק מטוסים מעלינו, תותחים מפציצים איפה שאבי במפא, יש מלון 5 כוכבים, המילואימניקים הפציצו אותו כיסחו את כולו.

ביבתיים אבי אסיים את המכתב להתראות ממבי עמוס שמת להגיע הביתה ולא לראות כאלה דברים. בשיקות חמות חמות לכולם.

אמא תגידי לחבה שראיתי את שולי ביום שבת 12.6.82.

כותבים לזיכרו

טו' באלול תשמ"ב

82 ספטמבר 3

למשפחת כהן היקרה,

בלכתו של עמוס מאיתנו בשאר הגדוד מיותם מאחד מבחירי לוחמיו.
הצטיינותו של עמוס בכל דרכו היתה לשם דבר בגדוד ובפלוגה.
חיוכו הטוב, הריצותו ויושרו היו כדבר מובן מאליו בכל אשר פנה.
היה כל כך אהוד על חבריו ועל מפקדיו, שגם המילים לא יכולות לבטא זאת.
בן חרוץ שכזה, אוהב משפחתו ממשקו, אוהב הצבא ותורם בו את כל ישותו - מקור
לכבוד ולגאווה לכם הוא.

מעולם לא התאובן על קשיים ובעיות ובכוח היה לבצע כל משימה שהוטלה עליו
בצורה הטובה ביותר.

אין מילים לכאב ולשכול, אך עליכם לדעת כי עמוס במותו נתן לבו את החיים.
לא כל משפחה מסוגלת לגדל בן כה ציבני וחייל למופת, ובזכות בנים שכאלה
וחיילים שכאלה כביצכם, יכולים אנו להיות במדינת ישראל בבטחון, בשקט
ובאמונה בצידקת הדרך ובעתיד טוב יותר.

דעו כי ביצכם, הינו מבחירי הבכירים ובזאת נחמתכם.

בכאב וביגון,

שפיגל ברוך - סא"ל

מפקד היחידה

פה,
 כהן ה' שישלח ששכונה
 נפשונו אפסחים, עשיחה קצרה.
 דיהרנו על זה שנגיע אגרות
 רק כשנצא מהשכונה הזאת,
 אמרנו שפה קשה להתפתח
 צריך לזאת "החוצה" - בשיהיה לנו מפתח
 מפתח אחרים.

פה,
 בשכונה הזאת
 נפשונו במסירות
 וצחקנו מכל מי שאלות
 חשבנו שצדק יגיע היום בשנתהגר,
 בו נצחק על העבר - כשנצבר.

פה
 גם נוצח אכאול
 את אמונתנו של ידידנו האובד,
 נוצח "הרמשיק האב", ענפות אהבין ואהבתם
 אצל משהו מאיתנו כאן חסר.

אני

פרדה מעמוס

פה

בשקט ובשעמום שבשכונה
נפגשנו לפעמים לשיחה קצרה ,
דיברנו על זה שנגיע לבגרות
רק כשנצא מהשכונה הזאת ,
אמרנו שפה קשה להתפתח
צריך לצאת החוצה - כשיהיה לנו מפתח ,
מפתח לחיים.

פה

בשכונה הזאת
נפגשנו במסיבות ,
וצחקנו על כל מיני שטויות
חשבנו שעוד יגיע היום כשנתבגר
בו נצחק על העבר כשנזכר.

פה

גם נצטרך לכאוב
את אובדנו של ידידנו הטוב
נצטרך "להמשיך הלאה"
לנסות להבין ולהסתגל
לזה שמש הוא מאיתנו כאן חסר.

סיגלית:

מעולם לא ידעתי עד כמה אוהבת אני את עמוס , מעולם לא הערכתי נכונה עד כמה אנו קשורים.
אמרנו הרבה אחד לשני אני אוהב/ת אותך ! אך שנינו לא ידענו עד כמה עמוק הרגש הזה מעבר לשלושת המילים שהבענו.
ועכשיו שאני פה נשארתי לבד , יודעת אני כי טעיתי הערכתי היתה מעטה מדי.
מרגישה אני כמו גוף שהנפש נלקחה ממנו ועל הגוף להמשיך ולחיות כאן על פני הארץ , מרגישה כאילו שלקחו ממני חצי מהגוף , חצי מהחיים.
את הפלפל של החיים , את העיקר ...
כל - כך רע להשאר לבד כל - כך רע להרגיש כי מה שהיה לך יקר בחיים לא יהיה עוד, לא תראה אותו עוד לעולם , לא תוכל לדבר , לשפוך , לספר , לבכות לפניו , לחלוק עימו נקודה לבד !
נגמר לי הכח לחיות אין לי כח לצפות למשהוא טוב , נשאר רק לספר את השנים לנסות לחיות וזה לא כל - כך הולך.
לבכות ולבכות ולבכות...
עכשיו אני מבינה את המשפט :

אחד ועוד אחד הם שניים !
אך
שניים פחות אחד הם :
אפס !!!

טוני:

קשה לכתוב דברים על אדם שקיים , ועמוס תמיד יהיה קיים אצלי.
כמה ימים לפני... ראיתי את עמוס ודיברתי איתו והוא נשאר לי כל - כך ממשי.
כשאני חושבת על עמוס אני תמיד נזכרת בחוויות משותפות ובדברים שהוא אמר , אני נזכרת בטרקטור , במשחקי כדורגל , במסיבות הבוסר שהיו במועדון , בשיחות ששוחחנו סתם בשכונה.
אבל כל הדברים האלה מתגמדים לעומת הדברים שגיליתי על עמוס אחרי... וזה מה שכואב.
כואב שדוקא אחרי גיליתי צדדים חדשים לי באופיו של עמוס , צדדים כל - כך יפים , שאני פשוט מרגישה שהפסדתי , וההפסד הוא גדול מכל הבחינות.

אורלי:

קשה לטייל בשכונה בלי לחפש את עמוס עובר עם ההונדה או הטרקטור, כואב לעבור ליד המועדון בלי לראות את עמוס יושב על גג המקלט, כואב גם לנסוע לים בלי לזכור את הפעם האחרונה שטיילנו שם.

קשה לשכוח את הצחוק, החן, והמרץ שיחדו את עמוס. השכונה כבר אינה מה שהיתה ללא עמוס...

סיגלית:

אחרי...

התבוננתי בחדר וידעתי כי כאשר אצא ממנו, שוב לא תחזר אליו השימחה לעולם.

ידעתי כי מכאן ואלך ישמיעו הקירות בכי הצחוק, גם אם יחזור יהיה מעוות.

ובמקום חיוכו של האח, החיוך המופלא ביותר בעולם, תשקיף רק תמונתו, דוממת מעל הרדיו...

מעולם לא חשבתי כי המוות כרוך בכל - כך הרבה ייסורים, בדמעות של אם, היוצאות מלב ששוב אינו מאוחה, ואב השוכב במיתה מפרפר במחלת הלב.

באבל הרובץ כאפר כבד על הבית.

ענן שחור שאינו מסתלק ממנו.

במלחמה אין אנו חושבים על כך. הולכים קדימה ומרכינים את הראש ליד הנופלים מבכים אותם כדרך אנשים צעירים, שעדין לא למדו לאבד ידיד.

אבל, את הבכי האחרון, הנורא, של ההורים; האבל האחרון של מי שאין לו המשך.

של מי שנגדע לפתע שמחת חייו, על ילד שהשקיעו בו - כל - כך הרבה תקווה ואהבה.

בכי זה לא ידענו ...

הוא רצה לדבר

לאביב ללבן

לספר הוא רצה

לפרחים שבגן

על עצמו.

לשטח עצמו לפניו

את פניו עושות ההרהור

את הכמוס בליבו

הסגור.

על כפות רגליו הלבנות

הרוצות לדשדש על קוצים

אה הכל לספר-

לפרחים

דיבר- ויצא מפיו קול ציפצוף

קול תמים מסנוור

לא יכול עוד לדבר

כי הוא שר

וחשכי צימח כנף

כי עסה נוצה

בשיר הוא סיפר

את אשר רצה

רגליו הפכו

לרגלי הציפור

עיניו צחקו

בפצפו

לאור.

הוא עמד כדומם

ופרש כנפיו

והנה הוא פרח

שברוח נשב

עליו בדממה

נופלות טיפות של

גביעו הוא צהוב

וכחלחל

לזכר עמוס

אפילו שלום לא ישכיח מהלב,
אה מה שבפנים כואב.
על מי שהלך ולא יהזור,
ולא יראה עוד שמש ואור.

השאיר אחריו משפחה והורים,
אנשים שאליו כל כך קשורים.
ומי אה הסבל במילים יחאר,
והוא בליבנו תמיד ישאר.

תמיד הדמעות יאיימו להתפרץ,
ואותם להחניק נחאמץ.
ועמוס יהיה ההוכחה שבלב,
שהדרך לשלום ארוכה ורדודת כאב.

אורנית לסקה

אהוב עשלי
לבבי אין מילים -
צארים בידד ברוח.
ששאוכל, כמו עפר,
לעשור באתה ארת נערי
חלום עצוב עשלי יפי
וחיון שכלא יחלף לי לעולם.